

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om universiteternes udbygning.

(Lovforslag nr. 86. Fremsat 27/2 75).

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygning af Odense universitetscenter.

(Lovforslag nr. 87. Fremsat 27/2 75).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Søgaard (S):

Vi har jo tidligere i dette ting behandlet de to foreliggende lovforslag om udbygning af Odense universitetscenter og universiteterne generelt, og jeg kan henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen dengang. Det er fortsat det samme, som gør sig gældende i dag, og derfor kan vi indstille, at lovforslaget går direkte videre til anden behandling uden udvalgsbehandling, hvis ikke andre ønsker det. Vi har den samme stilling som tidligere.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg skal ganske kort på venstres vegne tilsige, at vi vil være med til at gennemføre disse to forslag hurtigst muligt.

Edele Kruchow (RV):

Også det radikale venstre giver tilsagn om gennemførelse af lovforslagene hurtigst muligt. Vi henviser blot til, hvad vi har udtalt i den sammenhæng her i salen under handlingerne i efteråret.

Wamberg (FP):

Jeg skal også indskrænke mig til at henvise til, hvad vor ordfører sagde, første gang disse forslag var til behandling. Fremskridtspartiet kan også tilslutte sig, at forslagene går direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti går ind for forslaget om udbygning af Odense universitetscenter. Med hensyn til det andet forslag

om ophævelse af § 3 i lov om universiteternes udbygning har mit partis tidligere ordfører, hr. Per Bendix, under førstebehandlingen i oktober sidste år givet udtryk for en vis portion skepsis, når det drejer sig om ophævelsen af det budgetterings- og sikringssystem, der ligger i denne paragraf, ikke for på forhånd at sige nej til lovforslaget, men fordi han ønskede nærmere oplysning om de styringsmæssige konsekvenser af forslaget.

Ved at ophæve § 3 går vi over til et bevilningssystem, hvor de enkelte bevillinger tages for sig, og hvor man kan nære en vis frygt for, at det samlede overblik går tabt. En samlet ramme lettede i hvert fald overblikket i forhold til en lang række andre prioriteringsopgaver.

Vi siger altså ikke nej, men vil være helt sikre på, at mulighederne for i fremtiden at styre investeringerne i de videregående uddannelser ikke forringes, men det kan formentlig klares under det videre arbejde og drøftelse på baggrund af redegørelsen om helhedsplanlægningen for de videregående uddannelser.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil ganske kort henvise til, hvad der er blevet sagt i denne sag fra socialistisk folkepartis side under de første fremsættelser i forrige samling, og ikke forlænge forhandlingen med en yderligere drøftelse af lovforslagene.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg kan som under behandlingen af disse to lovforslag i sidste samling give mit partis tilslutning til, at disse forslag gennemføres. Vi har ikke noget ønske om udvalgsbehandling.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne vil ikke tage noget medansvar for disse to lovforslag. Vi finder, de er et systematisk led i udskydningen af udbygningen af universiteterne. Som det siges i den ene lov, skulle en af årsagerne hertil være, at helhedsplanlægningen for de videregående uddannelser 1974-87, problemer og løsningsforslag, som har været debatteret, endnu ikke er færdige, at man ikke ved, hvor stort investeringsbehovet vil blive. Det er nu et år siden, og i det år er der ikke sket

[Kaj Hansen.]

noget. For et halvt år siden blev disse love fremsat første gang, og nu er det anden gang. Vi mener ikke, at vi kan tage medansvar for udskydelse af problemerne.

Arnfast (CD):

Vi vil også henholde os til, hvad vi sagde under førstebehandlingen, og vi vil se på lovforslaget i udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. 115. Fremsat 7/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Som det nævnes i bemærkningerne til fremskridtspartiets forslag om nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 til 15, behandlede vi også sidste forår et tilsvarende forslag, som var fremsat af den forrige regering.

Jeg gav dengang som ordfører for socialdemokratiet udtryk for, at vi ikke kunne medvirke til lovforslaget. Dette standpunkt har jeg også nu som indenrigsminister, så jeg kunne for så vidt nøjes med at henvise til mine bemærkninger ved førstebehandlingen af venstre regeringens forslag den 11. januar 1974.

Men for at resumere: jeg anførte dengang for det første, at det ville være urimeligt, om folketinget, efter at budgetter og udskrivningsprocenter er vedtaget, greb ind i amtskommunernes ret til udskrivning af grundskatter. For det andet gjorde jeg opmærksom på, at hvis der endelig skulle gennemføres skattelettelser inden for den amtskommunale sektor, skulle det være på den direkte skat, indkomstskatten, og ikke

ved nedsættelse af ejendomsskatterne, som især vil komme de større jordbesiddere til gode.

Må jeg i den forbindelse i øvrigt nævne, at netop hr. Glistrup ved førstebehandlingen af venstre regeringens forslag meget præcis fremhævede, at skal man nedsætte grundskatterne, betyder det, at den anden store indtægtskilde i amtskommunerne, nemlig indkomstskatterne, bliver større, end de elers ville være blevet. Hr. Glistrup tilføjede, at fremskridtspartiet ikke var kommet herind i folketinget for at forhøje indkomstskatterne. Nu ser jeg godt nok i forslaget, at fremskridtspartiet siger, at de penge bare skal spares i amtskommunerne. Man må have en eminent evne til at anvise, hvordan det kan klares.

Jeg glæder mig i og for sig til at høre fremskridtspartiets repræsentant. Jeg mener, det er fuldkommen umuligt, men da hr. Glistrup også sidste år nåede at skifte mening under lovforslagets behandling, kan det måske ikke undre, at han nu er med til at stille et forslag, som i givet fald vil medvirke til at forhøje de amtskommunale indkomstskatter. Men uanset hvilke forklaringer eller bortforklaringer hr. Glistrup eller repræsentanten for fremskridtspartiet vil komme med, kan jeg som sagt ikke medvirke til det stillede forslag, men det skulle såmænd ikke undre mig, om vi også i denne sag kom ud for, at fremskridtspartiet slog en kolbøtte.

Karl Nielsen (S):

Socialdemokratiet har ikke megen sympati for dette forslag, som er til behandling i dag. Jeg skal ganske kort begrunde, hvorfor vi ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse.

Ifølge forslaget skal amtsgrundskyldpromillen nedsættes fra 20 til 15 med virkning allerede fra 1975-76, altså fra det skatteår, vi er inde i nu. Vi finder det ganske uanstændigt over for amtsrådene, at folketinget nu kommer og vil ændre deres indtægtsgrundlag, efter at amtsrådene for længst har lagt deres budgetter, og på et tidspunkt, hvor skattebilletterne er udsendt til skatteyderne.

Det er vel heller ikke utænkeligt, at amtsrådene allerede har påbegyndt anlægsarbejder eller tegnet kontrakter med firmaer om